

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 92/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Арађански, из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Бечеју, коју заступа Државно правобранилаштво - Београд, ради стицања без основа, одлучујући о захтеву Основног суда у Бечеју за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Кикинди за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац АА, поднео је тужбу 05.03.2024. године, Основном суду у Бечеју, ради стицања без основа, у којој је као тужена означена Република Србија, Основни суд у Бечеју.

Основни суд у Бечеју је у прилогу акта Су VIII 43-1/2024 од 04.04.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Основног суда у Бечеју, ради стицања без основа, која је заведена под посл бројем П 80/2024 и додељена у рад судији Гордани Влашкалин, те с обзиром на то да је поред Републике Србије као тужени означен Основни суд у Бечеју, и да је и сам странка у поступку, налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић